

مقایسه اثر الکل، بتادین و بتادین بعد از الکل بر میزان بروز عفونت موضعی ناشی از کاتتر سیاهرگی محیطی

حامد سارانی* ابراهیم ابراهیمی طبس* عزیزالله اربایی سرجو*

The investigation of the effect of alcohol, bethadine, and bethadine after using alcohol on the prevalence of local infection

H.Sarani E.Ibrahimi A.Arbabisarjou

*Abstract

Background: Intravenous therapy is one of the most common treatments in hospitals. Infection is the most significant side effect of this treatment.

Objective: Comparison of the effect of three methods of skin disinfection on prevalence rate of local infection resulting from peripheral veins catheterization.

Methods: This quasi – experimental study was conducted on 100 patients hospitalized in CCU and heart wards of khatam-al-anbia hospital in three groups: alcohol (33), bethadine (34), and alcohol then bethadine (33) in Zahedan (2000). The skin of the patients was disinfected by especial antiseptic of that group prior to catheter insertion. After discharging the catheter, its tip was separated by means of sterile method and it was cultured in sheep blood agar media by semi-quantity method. Data was collected by means of laboratory reports and control sheet and analyzed by SPSS and Z test.

Findings: The results indicated that the prevalence of local infection in the alcohol then bethadine was 0%. It was 9.1% and 11.76% in alcohol and bethadine groups, respectively, which Z test indicated a significant statistical correlation between the prevalence rate of infection in alcohol then bathadine group and alcohol group ($P=0.038$) and bathadine group ($P=0.02$).

Conclusion: According to the findings of this research, disinfections of skin before insertion peripheral catheters by means of alcohol then bethadine is more effective in controlling local infection rather than sole alcohol or bethadine.

Keywords: Veins, Bethadine, Alcohol, Therapeutics, Infection, Skin

*چکیده:

زمینه: یکی از متداول ترین روش های درمانی در بیمارستان ها، درمان وریدی است. مهم ترین عارضه این روش درمانی، عفونت است.

هدف: مطالعه به منظور مقایسه اثر سه روش ضد عفونی پوست در میزان بروز عفونت موضعی ناشی از کاتتر وریدی های محیطی انجام شد.

مواد و روش ها: این مطالعه نیمه تجربی در سال ۱۳۷۹ روی ۱۰۰ بیمار بستری در بخش های سی سی یو و قلب بیمارستان خاتم الانبیاء (ص) زاهدان در سه گروه الکل (۳۳ نفر)، بتادین (۳۴ نفر) و بتادین بعد از الکل (۳۳ نفر) انجام شد. قبل از ورود کاتتر، پوست بیمار با ماده ضد عفونی کننده خاص آن گروه ضد عفونی شد. پس از خارج کردن کاتتر، نوک آن به روش استریل جدا و در محیط آگار خون گوسفند به روش نیمه کمی کشت داده شد. اطلاعات به وسیله برگ کنترل و گزارش های آزمایشگاهی جمع آوری و با نرم افزار SPSS و آزمون آماری Z تجزیه و تحلیل شد.

یافته ها: بروز عفونت موضعی در گروه بتادین بعد از الکل صفر درصد، در گروه الکل ۹/۱٪ و در گروه بتادین ۱۱/۷۶٪ بود که این اختلاف در گروه بتادین بعد از الکل با گروه الکل ($p=0/038$) و گروه بتادین ($p=0/02$) تفاوت آماری معنی داری را نشان داد.

نتیجه گیری: بر اساس یافته ها، ضد عفونی کردن پوست قبل از وصل کاتترهای محیطی با بتادین بعد از الکل در کنترل عفونت موضعی مؤثرتر از الکل یا بتادین به تنهایی است.

کلید واژه ها: سیاهرگ ها، بتادین، الکل، درمان، عفونت، پوست

* مربی و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

آدرس مکاتبه: زاهدان، صندوق پستی ۹۸۱۳۵-۱۳۷۹، دانشکده پرستاری و مامایی، تلفن ۳۲۲۹۲۸۶-۰۵۴۱، Email:hamedsarani@yahoo.com